

‘ਇੱਕੋ’ ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

1:27–30 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ ਦੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਮਲੀ ਗੱਲ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਿਆ। ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਥਿਓਲੋਜੀ ਕਦੇ ਵੀ ਥਿਊਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਅਮਲੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਰਸੂਲ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਤੇ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਮਸੀਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ (1:27) ਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਜੀਣ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਮਿਲੇਗੀ (1:28–30)।

ਅਸੂਲ ਦਾ ਪੱਕਾ (1:27)

²⁷ਨਿਰੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਜੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲੇ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਮੈਂ ਭਾਵੇਂ ਆਣ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਾਂ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਥੋਂ ਪਰੇਖੇ ਹੋਵਾਂ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਵਿਥਿਆ ਸੁਣਾਂ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕੋ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਅਤੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਲਈ ਜਤਨ ਕਰਦੇ।

ਆਇਤ 27. ਨਿਰੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੇ ਜੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲੋ। ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਜਾਂ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਬਾਰਾ ਵੇਖ ਸਕੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ (1:21–26)। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਧਿਆਨ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵੱਲ ਮੋੜ ਲਿਆ। ਅਸਲ 'ਚ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੇਤੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਾਂ ਜਾ ਨਾ ਪਰ ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਥੋਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ।’

ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸ਼ਬਦ ‘ਨਿਰੀ’ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ *monos* (ਮੋਨੋਸ) ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ‘ਇੱਕੋ ਇਕੱਲਾ... ਹੱਦ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ’ ਹੈ।¹ ਜੈਰਲਡ ਐਫ਼. ਹਾਅਬੋਰਨ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਇੱਕੋ ਅਤੇ ਸਦਾ’² ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ‘ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਭਾਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਸ਼ਬਦ ਮੋਨੋਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।... ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ‘ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਜ਼ਰੂਰੀ’ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੱਜ਼ੀਲ ਦੇ... ਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੀਵੇ।’³ ਆਪਣੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ‘ਇਕ ਗੱਲ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰਵੇ’ ਅਰਥ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ: ‘ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ—ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ... ਫਿਲਿੱਪੀ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ।’⁴

ਹੋਰਨਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ *monos* (ਮੋਨੋਸ) ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਕੁਝ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਹੈ। ਐਲੇਕ ਮੋਟਾਇਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘ਨਿਰੀ’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਬਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋਵੇ, ‘ਇਹ ਇੱਕੋ ਅਤੇ ਨਿਰੀ ਇਹੋ ਗੱਲ।’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਡੇ ਮਕਸਦ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵਿਚਲਤ

ਨਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਬਹਾਨਾ ਨਾ ਬਣੇ; ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇਕ ਕਿੱਤਾ ਹੋਵੇ।'⁵ ਚਾਰਲਸ ਅਰਡਮੈਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, 'ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਨੇਮ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 'ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦੇ ਯੋਗ' ਹੋਵੇ।'⁶

ਇਕ ਅਰਥ ਮੁਤਾਬਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਚੋਲੇ ਬਣਨ ਲਈ ਸਭ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ: 'ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ 'ਨਿਰਾ' ਇਹੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦੇ ਯੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲੋ।' ਮੀਕਾਹ 6:8 ਅਤੇ ਮੱਤੀ 22:37-39 ਵਾਂਗ ਪੌਲਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਸਨ। 'ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦੇ ਯੋਗ' ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹਰ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:12ਓ)।

ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖੀਏ, ਤਾਂ ਪੌਲਸ ਦੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ 'ਨਿਰੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦੇ ਜੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲੋ'? 'ਜੋਗ ਚਾਲ ਚੱਲੋ' ਆਖਣ ਵੇਲੇ ਰਸੂਲ ਨੇ ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *politeuomai* (ਪੌਲਿਟਿਯੂਮੀ) ਸਿਆਸਤ ਲਈ 'ਪੌਲਿਟਿਕਸ' ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ '[ਤੁਸੀਂ] ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵਾਂਗ ਵਿਹਾਰ ਕਰੋ।' ASV ਵਿਚ ਮੂਲ ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਇਕ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ: 'ਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵਾਂਗ ਵਿਹਾਰ ਕਰੋ।' [3:20 ਨਾਲ ਮਿਲਾਓ।]' AB ਵਿਚ ਹੈ, 'ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ ਕਿ ਜੀਣ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਢੰਗ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ [ਇੰਜੀਲ] ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ।' ਖ਼ਤ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੁਰਗ ਦੀ ਪਰਜਾ ਹਾਂ (3:20; ਵੇਖੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:19)। ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:20 ਮੋਫ਼ਟ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ ਹੈ 'ਅਸੀਂ ਸੁਰਗ ਦੀ ਬਸਤੀ ਹਾਂ।'

ਪੌਲਸ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਸਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖੋ ਕਿ ਫ਼ਿਲਿੱਪੋ ਇਕ ਰੋਮੀ ਬਸਤੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 16:12)। 'ਹਰ ਰੋਮੀ ਬਸਤੀ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਦੂਰ ਦਰੇਡੇ ਵੱਸੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਰੋਮੀ ਇਲਾਕੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਰੋਮੀ ਸ਼ਹਿਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੋਵੇ, ਕਦੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭੁੱਲਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਰੋਮੀ ਹੈ।'⁷ ਉਹ 'ਲਾਤੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲਦਾ, ਲਾਤੀਨੀ ਲਿਬਾਸ ਪਹਿਨਦਾ, ਲਾਤੀਨੀ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ... ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਂਦਾ, [ਉਹ] ਰੋਮ ਤੋਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿਨਾਂ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।'⁸ ਅਸਲ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, 'ਰੋਮੀ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਹੁਣ ਸਿੱਖ ਲਵੋ ਕਿ ਸੁਰਗੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਹਾਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੋਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹੋਣਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖ਼ਾਸ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੁਰਗ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹੋਣਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਲੱਖਣ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।'

ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ? 'ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬਖ਼ਰੀ ਦੇ ਯੋਗ।' ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਸਾਖ ਬਣੇ (MSG), ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤ ਮਿਲੇ (CEV)। ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੋਰਨਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇੰਜੀਲ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਵੇ।

ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਤੁੱਕਾ ਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੌਲਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀ ਸੀ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਆਖਿਆ: ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਮੈਂ ਭਾਵੇਂ ਆਣ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਾਂ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਥੋਂ ਪਰੇਖੇ ਹੋਵਾਂ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਵਿਥਿਆ ਸੁਣਾਂ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕੋ ਆਤਮਾ ਵਿਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਅਤੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋਵੋ। 'ਆਤਮਾ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਯੂਨਾਨੀ ਅਨੁਵਾਦ *pneuma* (ਨਿਯੂਮਾ) ਦੇ ਇਕ ਰੂਪ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਮਨੁੱਖੀ ਆਤਮਾ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਵਾਕਅੰਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸ਼ਬਦ 'ਮਨ' ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ

psuchē (ਸਯੂਕ) ਦਾ ਇਕ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਜਾਨ’ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕ ‘ਦ੍ਰਿੜ’ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਲਈ ਜਤਨ ਕਰਦੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ (1:25–27); ਪਰ ਉਹ ਮਿਲ ਸਕੇ ਜਾ ਨਾ ਪਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਣੇ ਰਹਿਣ।

ਸਤਾਅ ਵੇਲੇ ਨਿਡਰ (1:28-30)

²⁸ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ ਹੋ ਜਿਹੜਾ ਓਹਨਾਂ ਲਈ ਨਾਸ ਦਾ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਹੈ। ²⁹ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਹੀ ਕਰੋ ਸਗੋਂ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਵੀ ਝੱਲੋ। ³⁰ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਜਤਨ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਰਦਿਆਂ ਡਿੱਠਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ।

ਆਇਤ 28. ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਯੁੱਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਹੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਆਤਮਿਕ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਸਹਿਕਰਮੀ ਹਨ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6: 11, 12)। ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 16:23; ਯੂਹੰਨਾ 6:70)। ਅਸੀਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ‘ਵਿਰੋਧੀ’ ਕੌਣ ਸਨ; ਪਰ ਆਇਤ 30 ਵਿਚ ਰਸੂਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫ਼ਿਲਿੱਪੋ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ‘ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਹੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ’ ਸੀ ਜਿਹੋ ਜਿਹੀ ਉਸ ਨਗਰ ਵਿਚ ਉਸ ਵਕਤ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਰੋਮ ਵਿਚ ਉਸ ਤੇ ਸੀ। ਫ਼ਿਲਿੱਪੋ ਦੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਉਸ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਭੜਕਾਏ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 16:19–22)। ਰੋਮ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਭੜਕਾਇਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 25:6–11)। ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਫ਼ਿਰ ਅਬਾਦੀ ਅਤੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਫ਼ਿਲਿੱਪੋ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਯਹੂਦੀ ਸਮਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ‘ਬੇਰਹਿਮ’ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ‘ਵਿਰੋਧੀ’ ਜੋ ਵੀ ਹੋਣ, ਕਈ ਵਾਰ ਝਗੜਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ‘ਡਰਨ’ ਲਈ ਦਲੇਰ ਕੀਤਾ। ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਏ ‘ਡਰ’ ਦਾ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (*pturoō* ਦਾ ਇਕ ਰੂਪ) ਦਾ ਅਰਥ ‘ਡਰ ਜਾਣਾ, ਦਹਿਸ਼ਤ ਖਾਣਾ, ਘਬਰਾ ਜਾਣਾ’⁹ (‘ਦਹਿਸ਼ਤਜ਼ਦਾ’; KJV; ‘ਭੈਭੀਤ’; NIV) ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ‘ਮੂਲ ਵਿਚ ਭੈਭੀਤ ਜਾਨਵਰ ਖ਼ਾਸਕਰ ਸ਼ਰਮੀਲੇ ਘੋੜੇ ਜਾਂ ਅਰੰਭਿਤ ਝੁੰਡ ਦੀ ਭਗਦੜ ਲਈ ਬਾਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।’¹⁰ ਅਜਿਹੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਘਾਹ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ‘ਚ ਦੌੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਪਸੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਗਤਸਮਨੀ ਬਾਗ ਵਿਚ ਦੌੜਨ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ (ਮੱਤੀ 26:56ਅ)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਏਦਾਂ ਨਾ ਘਬਰਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਜਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਪਰ ‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਮੇਰੇ ਮਿੱਤਰ ਹੋ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਨਾ ਡਰੋ ਜਿਹੜੇ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ’ (ਲੂਕਾ 12:4)। ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:6 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਹੌਸਲੇ ਨਾਲ ਆਖਦੇ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਸਹਾਈ ਹੈ ਮੈਂ ਨਾ ਡਰਾਂਗਾ, ਮਨੁੱਖ ਮੇਰਾ ਕੀ ਕਰੇਗਾ?’

ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਕਸ਼ਟ ਝੱਲਣ ਤੇ ‘ਭਗਦੜ’ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਿਚ ਕਿਸ ਨੇ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਸੀ? ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿਚ ਮਦਦ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਚਿਆਈਆਂ ਦੱਸੀਆਂ। ਪਹਿਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਸ਼ਟ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਹਨ: ਜਿਹੜਾ ਓਹਨਾਂ ਲਈ ਨਾਸ ਦਾ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ¹¹ ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਹੈ। ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੇ ਸਤਾਅ ਨੂੰ ਇਸ ‘ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ ਜਦਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਮਜ਼ਬੂਤ। ਪਰ ਰਸੂਲ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ‘ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੋ!’

ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਾਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ‘ਨਾਸ ਦਾ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਸੀ। ‘ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਰੋਧ ਅੰਤ ਵਿਚ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕੋ ਰਾਹ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ।’¹² ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨ ‘ਨਾਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਸਨ? ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। NASB ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ’ ਉੱਥੇ ਯੂਨਾਨੀ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ’ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ KJV ਅਤੇ NIV)। ਇਸ ਨਾਲ ਇਸ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਹਵਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ‘ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਸਤਾਅ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਬਦਲੇ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਕ ਕੇ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਹਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬਹੁਤੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ‘ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਵਜੋਂ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਗਰ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਗਲਤ। ਤਾਂ ਵੀ ਹਰ ਦਿਨ ਬੀਤਣ ਤੇ ਉਹ ਅਬਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੱਲ ਇਕ ਕਦਮ ਹੋਰ ਵਧੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਰੋਧ ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ ਨਾਸ ਦਾ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਮੁੱਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕੋ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾਸ ਹੋਣਗੇ’ (NCV)।

ਆਇਤ 29. ਕਸ਼ਟ ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੇ ਮਦਦ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸਚਿਆਈ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਣਾ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ: ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਹੀ ਕਰੋ ਬਲਕਿ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਵੀ ਝੱਲੋ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (*charizomai*, ਚੈਰਿਜ਼ੋਮਈ ਦਾ ਇਕ ਰੂਪ) ਓਸੇ ਮੂਲ ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ‘ਕਿਰਪਾ’ ਲਈ *charis* (ਚੈਰਿਸ) ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ‘ਮੁਫ਼ਤ ਹਮਾਇਤ ਦੇਣਾ ...’ ਹੈ।¹³ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਦਾਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਕ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ‘ਦਿੰਦਾ ਹੈ’ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 10: 17) ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5: 17)। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦਾਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੰਨਵਾਦ ਕਰੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2: 8, 9) ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਿਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ‘ਉੱਤਮ’ ਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ‘ਉੱਪਰੋਂ ਹੀ’ ਮਿਲਦੇ ਹਨ (ਯਾਕੂਬ 1: 17)।

ਇੱਥੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਦਾਨ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ‘ਅਣਚਾਹਿਆ ਦਾਨ’ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁੱਖ ਮਸੀਹੀ ਅਨੁਭਵ

ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ।¹⁴ ਜਦ ਦੁੱਖ ਨਿਹਚਾ ਨਾਲ ਝੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮਸੀਹੀ ਉੱਨਤੀ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਕਿ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਭਾਵ ‘‘ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ’’ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਬਰਕਤ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਖ਼ੂਨੀ ਯਾ ਚੋਰ ਯਾ ਬੁਰਿਆਰ ਯਾ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲੱਤ ਅੜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋ ਕੇ ਦੁੱਖ ਪਾਵੇ! ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦੁੱਖ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਲੱਜਿਆਵਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਇਸ ਨਾਮ ਦੇ ਕਾਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ’’ (1 ਪਤਰਸ 4: 15, 16)। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣਾ ਖ਼ੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ:

ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਧਰਮ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਤਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ।

ਧੰਨ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੇ ਕਾਰਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੋਲੀਆਂ ਮਾਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸਤਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਝੂਠ ਮੂਠ ਲਾਉਣਗੇ। ਅੰਨਦ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਫਲ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੈ (ਮੱਤੀ 5: 10–12ਉ)।

ਆਇਤ 30. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੌਲੁਸ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੁੱਖ ਸਹਿੰਦਿਆਂ ਉਹ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਸਨ: ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਜਤਨ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਰਦਿਆਂ ਡਿੱਠਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਜਤਨ’’ (*agōn*, ਏਗਨ ਦਾ ਇਕ ਰੂਪ) ਉਸੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ‘‘ਕਸਟ’’ ਦੇ ਥਾਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ‘‘agony (ਐਗਨੀ)’’ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਦੰਗਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਲੜਾਈ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।¹⁵ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਫ਼ਿਲਿੱਪ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਸਭ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਆਏ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਫ਼ਿਲਿੱਪੋ ਵਿਚ ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। (ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਫ਼ਿਲਿੱਪੋ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਦਰੋਗੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਆਈਆਂ ਸਿੱਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?) ਹੁਣ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ।

ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦੁਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਲੇਰ ਮਸੀਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ‘‘ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਜਤਨ’’ (ਸਤਾਅ ਝੱਲਿਆ) ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹੀ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਜੀਵੀਏ ਭਾਵੇਂ ਮਰੀਏ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੀਏ ਸਭ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਲਈ ਹੋਵੇ!’’ ਪੌਲੁਸ ਡਰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹੋਣ ਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤ ਦੁਆਓ (1: 27)

ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕ ਆਏ ਜਿਹੜੇ ਸਾਨੂੰ ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਬੜੇ ਨਿੱਘੇ ਸਨ ਪਰ ਕੁਝ

ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਾੜੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਾਡੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਣ ਕੇ ਉਹ ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਦੇ ਖਾਣੇ ਅਤੇ ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਦੇ ਰਸਮਾਂ—ਰਿਵਾਜਾਂ ਤੇ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆਈ ਭੈਣਾਂ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਮਹਿਮਾਨ ਅਮਰੀਕੀ ਸਨ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਹੋਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹੋਣ ਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤ ਮਿਲਦੀ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਵਚਨ ਸਾਫ਼ ਦੱਸਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਵਚਨ ਵਿੱਚੋਂ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜਵਾਬ ਲੱਭਣ ਵਿਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ: “ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਸੁਰਗ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕੀ ਕਰਦਾ?” ਸੁਰਗ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਲੱਖਣ ਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕ ਹੋ!

ਮਸੀਹੀ ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਸਾਰ (1:27)

ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਵਾਰ ਵਾਰ ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਆਪਣੇ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕੀ ਹੈ ਗੱਲਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਮੀਕਾਹ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਯਹੋਵਾਹ ਤੈਥੋਂ ਹੋਰ ਕੀ ਮੰਗਦਾ ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਤੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰ, ਦਯਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖ, ਅਧੀਨ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲ ਚੱਲ” (ਮੀਕਾਹ 6:8)? ਭਲਾ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ (ਇਲਹਾਮ) ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੀਕਾਹ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲੀ ਲੋਕ ਰੱਬੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਛੇ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ (ਮੱਤੀ 5: 17, 18) ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਸੋ ਜੋ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟਿਆਂ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਵੀ ਟਾਲ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਵੇ ਸੋ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸਭਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ ਕਹਾਵੇਗਾ” (ਮੱਤੀ 5: 19ਓ)।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਵੀ ਇਕ ਵਾਰ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ: “ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬੁੱਧ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ। ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਇਹੋ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੂਆ ਇਹ ਦੇ ਵਾਂਙੂ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਗਾਅਵੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰ” (ਮੱਤੀ 22: 37–39)। ਭਲਾ ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੋਰ ਹਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਨਹੀਂ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਬਾਰੇ ਸਭ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੱਤੀ 22: 37–39 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਵੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਦਿਲੋਂ ਜਾਨ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 7: 21–23; ਯੂਹੰਨਾ 14: 15; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5: 9; 1 ਯੂਹੰਨਾ 5: 3)।

ਏਕਤਾ (1:27)

ਏਕਤਾ ਦੀ ਬੜੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ! ਏਕਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰੀਏ। ਆਇਤ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ “ਜਤਨ ਕਰਦੇ” ਹੈ¹⁶ ਉੱਥੇ ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ “ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ‘ਸਾਂਝੇ ਮਕਸਦ ਵਿਚ ਅਥਲੀਟਾਂ ਵਾਂਗ ਮਿਲ ਕੇ ਲੜਦਿਆਂ’। ਇਹ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪੌਲਸ ਬਾਹਰ ਖਲੋਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ‘ਚਲੋ ਮਿਲ ਕੇ ਕੁਝ ਵੱਡਾ ਟੀਮ ਵਰਕ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ।’ ”¹⁷

ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੇ ਜੋ ਕਰ ਲਵੇ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਅਡੋਲ ਰਹੇਗੀ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਫਿਲਿਪੀ ਵਿਚ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਾੜਿਆ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 16: 13; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6: 11, 13, 14; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 3: 8; 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2: 15)। ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੌਤ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਜੰਗ (ਵੇਖੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6: 10–17; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10: 4) ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹਾਂ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਫਿਲਿਪੀਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਲੜਾਈਆਂ ਲੜਨੀਆਂ ਪੈਣੀਆਂ ਸਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ‘‘ਲੜਦਿਆਂ’’ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ‘‘ਹੁਣ ਵੀ ਲੜੀ’’ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਫਿਲਿਪੀਆਂ 1: 30; CJB)। ਉਸ ਵਕਤ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ‘‘ਮਸੀਹੀਅਤ ਲਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਾਲਾ ਮਾਹੌਲ ਸੀ।¹⁸ ਤੁਹਾਡੇ ਈਮਾਨ ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੋਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਯਕੀਨ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਕਈ ਵਾਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੜੀ ਭਾਰੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਟਿਕੇ ਰਹੋ (4: 1; ਵੇਖੋ 1 ਪਤਰਸ 5: 7)।

ਜੰਗ ਦਾ ਇਕ ਮੈਦਾਨ, ‘‘ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੀ ਨਿਹਚਾ’’ ਹੈ। ‘‘ਨਿਹਚਾ’’ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਭਾਵ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਦੀ ਨਿਹਚਾ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ (ਭਾਵ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਣਾ) ਇਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇਹਦੇ ਲਈ ਮਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ! ਸਾਨੂੰ ‘‘ਉਸ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਲਈ ਜਿਹੜੀ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਾਰ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਜਤਨ’’ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਯਹੂਦਾਗ 3ਅ)।

ਮੁਸਾਫ਼ਰ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ (1: 27–30)

ਨਿਰਾਲੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਬਣੋ (1: 27ਓ)। ਅਸਲ 'ਚ ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮੀ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਹਾਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਹੁਣ ਇਹ ਸਿੱਖ ਲਵੋ ਕਿ ਸੁਰਗ ਦੇ ਨਿਰਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਹਾਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇ।’’

ਅਸੂਲ ਵਿਚ ਅਡੋਲ ਬਣੋ (1: 27, 30)। ਇਹ ਭਾਈ ਇਕ ਦਿਲ ਅਤੇ ਇਕ ਜਾਨ ਹੋ ਕੇ ਏਕਤਾ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ।

ਸਤਾਅ ਵਿਚ ਨਿਡਰ ਬਣੋ (1: 28–30)। ਪੌਲੁਸ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਚੌਕਸ ਕਰਨ ਬਲਕਿ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਿਆਂ ਵੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ।

ਏਕਤਾ ਦੀ ਲੋੜ (1: 27)

1: 27 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਏਕਤਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ:

- ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਣ ਲਈ ਆਖਿਆ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਾਠਕ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਣ: ‘‘ਇੱਕੋ ਆਤਮਾ।’’
- ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਣ: ‘‘ਇਕ ਮਨ।’’
- ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਣ: ‘‘ਜਤਨ ਕਰਦੇ।’’

ਮਸੀਹੀ ਵਜੋਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ (1:29, 30)

ਦੁੱਖ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਮੰਜੂਰ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰੋ! ਇਸ ਵਚਨ ਨਾਲ ਤਸੱਲੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ: ‘ਜੇ ਖੁਦਾ ਸਾਡੀ ਵੱਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਲਾ ਸਾਡੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕੋਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ’ (ਰੋਮੀਆਂ 8:31; CEV)।

2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘ਸਭੇ ਜਿੰਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਉਮਰ ਕੱਟਣੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਸੇ ਸਤਾਏ ਜਾਣਗੇ’ (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 3:12)। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਸਤਾਏ ਜਾਓ ਤਾਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਚਿਆਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਕੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ: (1) ਤੁਹਾਡਾ ਦੁੱਖ ਇਕ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਪਰਵਾਨ ਹੋ। (2) ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। (3) ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤੀ ਵਿਚ ਹੋ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 5:12ਅ)।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਰ, *ਏ ਗ੍ਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ਼ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਐਂਡ ਅਦਰ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਲਿਟਰੇਚਰ*, ਜਿਲਦ 3, ਸੋਧ ਅਤੇ ਸੰਪਾ. ਫ੍ਰੈਡਰਿਕ ਵਿਲੀਅਮ ਡੈਂਕਰ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈੱਸ, 2000), 1019-20. ²ਜੈਰਲਡ ਐੱਫ਼. ਹਾਅਬੋਰਨ, *ਫਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼*, ਵਰਡ ਬਿਬਲੀਕਲ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਜਿਲਦ 43 (ਵੈਕੋ, ਟੈਕਸਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1983), 54. ³ਉੱਥੇ ਹੀ, 55. ⁴ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ, *ਦ ਲੈਟਰਜ਼ ਟੂ ਦ ਫਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼, ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼, ਐਂਡ ਥਸਲੋਨੀਅੰਜ਼*, ਸੋਧਿਆ ਅੰਕ, ਦ ਡੇਅਲੀ ਸਟੱਡੀ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼ (ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1975), 29. ⁵ਏਲਿਕ ਮੋਟਾਇਰ, *ਦ ਸੈਸੇਜ ਆਫ਼ ਫਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼: ਜੀਜ਼ਸ ਅਵਰ ਜੌਇ*, ਦ ਬਾਈਬਲ ਸਪੀਕਰ ਟੁਡੇ (ਡਾਊਨਰਜ਼ ਗਰੋਵ, ਇਲਿਨੋਇ: ਇਟਰ-ਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1984), 92. ⁶ਚਾਰਲਸ ਆਰ. ਅਰਡਮੈਨ, *ਦ ਐਪਿਸਟਲ ਆਫ਼ ਪੌਲ ਟੂ ਦ ਫਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼* (ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ: ਦ ਵੈਸਟਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1932; ਰੀਪ੍ਰਿੰਟ, ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਜ਼, ਮਿਸਿਗਨ: ਬੋਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1983), 71. ⁷ਮੈਕਸੀ ਡੀ. ਡਨੰਮ, *ਗਲੋਸੀਅੰਜ਼, ਇਫੀਸੀਅੰਜ਼, ਫਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼, ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼, ਫਿਲੋਮੋਨ*, ਕਮਿਊਨੀਕੇਟਰਜ਼ ਕਮੈਂਟ (ਵੈਕੋ, ਟੈਕਸਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1982), 272. ⁸ਬਾਰਕਲੇ, 30. ⁹ਬਾਉਰ, 895. ¹⁰ਜੌਨ ਏ. ਨਾਈਟ, ਵਿਲੀਅਮ ਐਮ. ਗੇਟਹਾਊਸ, ਅਤੇ ਜੇ. ਫ੍ਰੈਂਡ ਪਾਰਕਰ, *ਫਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼, ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼, ਫਿਲੋਮੋਨ*, ਬੀਕਨ ਬਾਈਬਲ ਐਕਸਪੋਜ਼ਿਸ਼ਨ (ਕੈਂਸਸ ਸਿਟੀ, ਮਿਜ਼ੋਰੀ: ਬੀਕਨ ਹਿੱਲ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1985), 57.

¹¹‘ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (*endeixis*) ‘ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ’ ... ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ‘ਵਿਖਾਵਾ ਜਾਂ ਸਬੂਤ’ ਹੋ ਗਿਆ’ (ਜੇਮਸ ਐਮ. ਟੋਲੇ, *ਨੋਟਸ ਆਨ ਫਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼* [ਸੈਨ ਫਰਨੈਂਡੋ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ: ਟੋਲੇ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ, 1972], 24)। ¹²ਰਿਚਰਡ ਬੀ. ਗੱਫਿਨ, ਜੂਨੀਅਰ, *ਨੋਟਸ ਆਨ ਫਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼, ਦ NIV ਸਟੱਡੀ ਬਾਈਬਲ*, ਸੰਪਾ. ਕੈਠਬ ਬਾਰਕਰ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਜ਼, ਮਿਸਿਗਨ: ਜੌਂਡਰਵਨ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1985), 1804. ¹³ਦ ਐਨਾਲਿਟਿਕਲ ਗ੍ਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ (ਲੰਡਨ: ਸੈਮੂਏਲ ਬੈਗਸਟਰ ਐਂਡ ਸੰਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ, 1971), 433-34. ¹⁴ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 16:33; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 5:41; 14:22; ਰੋਮੀਆਂ 5:3-5; 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:4, 5; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:5-7, 11; ਯਾਕੂਬ 1:2-4; 1 ਪਤਰਸ 3:14; 4:12-14. ¹⁵ਐਨਾਲਿਟਿਕਲ ਗ੍ਰੀਕ ਲੈਕਸੀਕਨ, 6; ਏਵਨ ਮੇਲੋਨ, *ਪ੍ਰੈੱਸ ਟੂ ਦ ਪ੍ਰਾਈਜ਼: ਸਟੱਡੀਜ਼ ਇਨ ਫਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼* (ਨੈਸ਼ਵਿਲ: ਟਵੰਟੀਅਥ ਸੈਚੁਰੀ ਕ੍ਰਿਸਚਨ, 1991), 47. ¹⁶ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਇਹ ਵਾਕਅੰਸ਼ ਮਿਸਰਿਤ ਸ਼ਬਦ *sunathleō* (ਸੁਨੇਥਲੇਓ), ਦਾ ਇਕ ਰੂਪ

ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਪਸਰਗ *sun* (ਸੁਨ, ਨਾਲ) ਅਤੇ *athleō* (ਅਥਲੇਓ) ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ 'ਅਥਲੀਟ' ਅਤੇ 'ਅਥਲੈਟਿਕ' ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ 'ਇਕ ਅਥਲੀਟ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਵਾਂਗ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ' ਹੈ (*ਐਨਾਲਿਟਿਕਲ ਗ੍ਰੀਕ ਲੈਕਸਿਕਨ*, 8, 385)।¹⁷ ਮੇਲੋਨ, 45. ¹⁸ ਜੇਮਸ ਬਰਟਨ ਕੋਫਮੈਨ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਗਲੋਸੀਅੰਜ਼, ਇਫੀਸੀਅੰਜ਼, ਫਿਲਿੱਪੀਅੰਜ਼, ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼* (ਆਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਸ: ਫਰਮ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1977), 256.